

Narodzenie Jana Chrzciciela (Łk. 1:57-80)

W tradycji judaistycznej dzieci poddawane są obrzezce ósmego dnia po narodzeniu. Wtedy też nadawane jest im imię, które według tradycji powinno być imieniem któregoś z przodków. Jakież było zdziwienie zebranych, kiedy Elżbieta mówi, że jej syn będzie nazwany imieniem Jan. Ojciec dziecka potwierdza, pisząc na tabliczce, że chce żeby jego dziecko nazwane zostało Jan. Imię Jan oznacza "Bóg jest łaskawy". Tym imieniem, zgodnie z tym co nakazał Zachariaszowi anioł Gabriel, nazwany zostaje jego syn.

"Zaraz też otworzyły się usta jego i jego język, i począł mówić, chwając Boga." Łk. 1:64

Tak jak niewiara zamknęła usta Zachariaszowi, tak wiara mu je otworzyła. Kiedy Bóg otwiera człowiekowi usta, powinny one być użyte by chwalić Boga. W przeciwnym razie lepiej będzie, jeśli pozostaną zamknięte. Dlatego też Zachariasz, kiedy odzyskuje mowę, najpierw chwali Boga.

"I padł lęk na wszystkich ich sąsiadów, a po całej górskiej krainie judzkiej opowiadano o wszystkich tych wydarzeniach." Łk. 1:65

W tamtych czasach nie było telewizji, radia, ani Internetu. Wieści rozchodziły się za pośrednictwem ludzi. Możemy sobie wyobrazić, jak wielkie wrażenie zrobiła historia kapłana, któremu objawił się anioł, któremu przepowiedziano szczególną rolę jego dziecka, który w sędziwym wieku otrzymuje błogosławieństwo i którego niepłodna żona rodzi syna. Historia przepełniona cudami, bowiem jak Zachariasz utracił głos, tak go też odzyskał. Nic dziwnego, że wszyscy, którzy o tym słyszeli, wzięli to do serca swego.

"Kimże będzie to dziecię? Ręka Pańska bowiem była z nim."

Łk. 1:66b

A Zachariasz prorokował wypełniony Duchem Świętym:

“Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, że nawiedził lud swój i dokonał jego odkupienia, I wzbudził nam mocarnego Zbawiciela w domu Dawida, sługi swego, Jak od wieków zapowiedział przez usta świętych proroków swoich, **Wybawienie od wrogów naszych i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą**, litując się nad ojcami naszymi, pomny na święte przymierze swoje i na przysięgę, którą złożył Abrahamowi, ojcu naszemu, że pozwoli nam, wybawionym z ręki wrogów bez bojaźni służyć mu w świętobliwości i sprawiedliwości przed nim po wszystkie dni nasze. A ty, dziecię, prorokiem Najwyższego nazwane będziesz, bo **poprzedzać będziesz Pana**, aby przygotować drogi jego. Aby dać ludowi jego poznanie zbawienia przez odpuszczenie grzechów ich, Przez wielkie zmiłowanie Boga naszego, dzięki któremu **nawiedzi nas światłość z wysokości**, By objawić się tym, którzy są w ciemności i siedzą w mrokach śmierci, aby skierować nogi nasze na drogę pokoju.” Łk. 1:68-79

“Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, że nawiedził lud swój i dokonał jego odkupienia”. W jaki sposób Pan Bóg nawiedził swój lud i dokonał jego odkupienia? Kim jest mocarny Zbawiciel w domu Dawida?

Kim są nasi wrogowie i wszyscy, którzy nas nienawidzą? To szatan ze swoją armią. Lecz światłość z wysokości, Jezus Chrystus, przez zmiłowanie Boga, objawia się tym, którzy są w ciemności i siedzą w mrokach śmierci. Aby skierować nasze nogi na drogę pokoju, ku zbawieniu i żywotowi wiecznemu.

“Ja jestem światłością świata; kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światłość żywota.” J. 8:12